

NAKLANKEN

Contactblad van de Koninklijke Fanfare Sint-Martinus Kester

Veertiende jaargang nr. 2

40

juni 2019

Jozef Roobaert (1932-2019)

Koninklijke Fanfare Sint-Martinus Kester

Gesticht in 1846 en in 1952 onderscheiden met de titel van Koninklijke Maatschappij.

Voorzitter: Willy Juwet, Patattestraat 15, 1755 Kester – 054/56 65 32
willyjuwet@skynet.be

Secretaris: Heleen De Dobbeleer, Daalstraat 7, 1755 Kester – 054/56 94 41
heleen.dedobbeleer@hotmail.com

Penningmeester: Jo Van Nimmen, Bruneastraat 49, 1755 Kester – 054/56 78 35
jo.vannimmen@skynet.be

Dirigent: Jérôme Hoppe
jeromehoppe@gmail.com

Instrumenten: Jo Van Nimmen

Activiteiten: Kirsten Musch

Website: www.fanfarekester.be Webmaster: Koen De Praetere

Facebook: <https://www.facebook.com/www.fanfarekester.be>

Repetitielokaal: Jagershof, Bruneastraat 36, 1755 Kester

Bankrekening: IBAN BE73 4295 1005 9960

BICC KREDBEBB

NAKLANKEN

Contactblad van de Koninklijke Fanfare Sint-Martinus Kester. ISSN 1782-8392

Eindredactie en
 verantwoordelijke uitgever: Willy Juwet, voorzitter.

 Inhoud van nummer **40**, het tweede nummer van de veertiende jaargang:

Jozef Roobaert	blz. 1
Colofon	blz. 2
Afscheid van Jef	blz. 3 - 9
Uit de fanfarefamilie	blz. 10 - 11
Het lenteconcert	blz. 12 – 13
Op de agenda	blz. 14
Onze sponsors	blz. 15
De laatste tocht	blz. 16

**Laat ook uw vrienden genieten van deze Kesterse muzikale *Naklanken*.
 Schenk hen een abonnement (€ 10,-) en ze komen nog dichterbij, hoever ze
 ook wonen! Op deze wijze wordt de vriendenband opgefrist en steunt u
 onze muziekmaatschappij. Waarvoor oprechte dank!**

Het afscheid van Jef

Gesticht in 1846 vierde de ‘Société de Fanfares Saint-Martin de Castre’ van toen, de ‘Fanfares St-Martinus Kester’, 100 jaar later luisterrijk dat eeuwfeest, zoals het hoorde in de pas verworven wereldvrede. In 1945, net op tijd om mee te vieren, sloot een toen dertienjarige Jozef Roobaert aan bij de muziekvereniging. Muziek zat hem toen al in de vingers, vlugge vingers alleszins, want het accordeon had zijn hart en zijn muzikaal kunnen al veroverd. In 1953 staat hij officieel vermeld in de ledenlijst van de sinds 1952 Koninklijke Fanfare als ‘brouwersgast’, 8 jaar lid, ‘bugel-solo’. Die bugel zou later vervangen worden door de trombone, decennialang een instrument met heerlijke klanken in Jef's handen.

In 2021 zal diezelfde muziekvereniging 175 jaar bestaan. In 2020 zou Jozef Roobaert 75 jaar spelend lid zijn geweest, goed voor een albasten jubileum, een unicum! Hoe graag hadden we hem dat feestmoment gegund! Grootser dan zijn viering bij 65 jaar muzikant in 2010. Ondanks alle wensen van gezondheid en beterschap, werd hij op 5 maart, op zijn 87ste verjaardag, opgenomen in het ziekenhuis, en moest hij ons, na een korte opflakking, op 1 mei 2019 voorgoed verlaten.

Zijn uitvaart op zaterdag 11 mei in de Sint-Martinuskerk van Kester werd een waardig afscheid, door zeer velen emotioneel beleefd, door onze muzikanten muzikaal passend opgeluisterd. Dat de muzikanten van Herfelingen, hun naam van ‘De Ware Broeders’ bevestigend, spontaan aansloten en aldus hun dankbaarheid betuigden voor de jarenlange versterking door Jef en zijn Kesterse medemuzikanten zo vaak aan hun maatschappij geleverd, werd ten zeerste gewaardeerd en ook expliciet met warme dank beantwoord. Twee Koninklijke Fanfares hebben aldus, tezamen, Jef de verdiende laatste eer betuigd.

Met de ‘St-Florian Choral’ van Thomas Doss hebben zij hem begroet bij zijn intrede in zijn vertrouwde kerk, ‘niet met droeve tonen’ maar met serene muziek hebben zij hem naar de begraafplaats begeleid, met een ontroerende trompetsolo van Marjolijn werd aldaar afscheid genomen.

Met welke woorden tijdens de uitvaartviering van Jef afscheid werd genomen kan men in dit nummer lezen. Het waren woorden die moesten vertolken, zo goed als mogelijk, de waaier aan gevoelens die sinds 1 mei zo intens en zo persoonlijk hebben geleefd in het gemoed van al wie zijn band met Jef heeft afgetoetst. Het zijn woorden die we niet mogen laten verwaaien, maar af en toe kunnen herhalen, als een levensechte *Naklank*, in grote dank en oneindige waardering voor de talentrijke medemuzikant en ware ieders vriend, Jef Roobaert.

Dit nummer van *Naklanken*, het tweede uit de veertiende jaargang, zou oorspronkelijk een feestelijk nummer worden, het veertigste na het bescheiden maar zo belangrijke startnummer 0 van februari 2006, met zijn geboortegroet en zijn duidelijk geformuleerde doelen. Zoveel jaren later zijn we inmiddels en die doelstellingen blijven gelden, immer herhaald, steeds bevestigd. Jef heeft elk nieuw nummer steeds met fierheid begroet. En men herleze ook, als stille groet, zijn bijdragen in de nummers 13, 14 en 15, ‘Het verhaal van Jef’, een waar archief voor onze harmonie... Geen droefheid, maar, inderdaad, waardering en dank!

Willy
Voorzitter

Afscheidsworden van

... de familie

Voor de kerkelijke **Viering van Joseph Roobaert 'Jef Atlas'** had de familie een boekje samengesteld onder de leuze '*Belangrijk is niet alleen de weg die je gaat. Maar ook de sporen die je achterlaat*'. In dit boekje werden ook de afscheidsworden opgenomen die geschreven of uitgesproken werden door dochter Claudine, schoonzoon Freddy, en de kleindochters Isabelle en Dorien, samen met de tekeningen van Louis, Jules en Raf. Door deze inbreng wordt dat boekje een te koesteren getuigenis, levensecht en oh zo warm, een rijke aanvulling van onze muzikale *Naklanken*.

© Rudy Boon

... de muzikantenjeugd, door Caroline Noël

Vandaag voelen we ons allemaal een beetje weeskinderen. Onze Jef, onze bompa – zoals wij hem allemaal noemden – is er niet meer.

We hebben hem altijd gekend in de fanfare. Voor ons is hij eigenlijk een beetje onsterfelijk, zoals wanneer je jong bent en denkt dat sommige mensen die je graag hebt nooit zullen doodgaan.

Men spreekt soms over generatieconflicten, maar dat kennen wij niet. Integendeel. Er is altijd grote bewondering en veel respect geweest tussen alle leeftijden van onze fanfare. Iedereen heeft er zijn plaats: als we spelen, als we pret hebben op café of tijdens ons eetfestijn.

We waren allemaal heel jong toen we begonnen in de fanfare, allé toch jonger dan vandaag ;-). Maar de jongste van ons allemaal was die meneer met zijn trombone op de achterste rij, onze Bompa.

Wij kunnen alles navertellen over zijn kattenkwaad tijdens zijn legerjaren, of tijdens zijn rondes om bier te leveren aan de Pajotse cafés, of waar je de lekkerste crème koeken moet gaan halen.

Zelfs voor de jongste van ons is Jef "een coole gast". Uitdrukkingen zoals "vooruit, achteruit" of "doetch dei deui toew" werden op natuurlijke wijze aan onze algemene woordenschat toegevoegd. De andere mag ik hier niet luidop zeggen ;-)

En ja, je moet stil zijn tijdens de repetitie, maar voor sommigen van ons was dat bijzonder moeilijk. Onze Bompa was niet de laatste om een woordje te placeren. Liefst luidop. Er weerklonk ook vaak heerlijk gemompel op de achtergrond langs de kant van de trombones. Meestal omdat zijn geduldige en trouwe vriend Koen niet rap genoeg was om zijn partituur klaar te zetten of omdat het nieuwe stuk dat we speelden hem niet aanstond. Het heeft ettelijke keren gezorgd voor een goede partij slappe lach. Het zal wel niemand verbazen als ik zeg dat hij een beetje een deugniet was.

Na de repetitie, efkes iets drinken, en dan naar huis, zoals hij zei: "ik ben weg, ik ga naar mijn lief". Een grote mond met een klein hartje.

We zullen al die mooie herinneringen aan u koesteren, Jef. Bedankt voor uw talrijke hilarische verhalen. Bedankt voor de lekkere choukes op repetitiedag. Bedankt om ons te leren wat het echt is om te spelen in een fanfare, om ons aan te moedigen op uw eigen manier. Altijd met een glimlach. Zoals ge tegen onze ouders regelmatig zei "Dat is ne goeie muzikant". Zo fier dat we daarna waren, het gaf ons een boost!

Vandaag is het onze beurt om te zeggen tegen iedereen die hier met u is: "Dat is ne goeie muzikant."

Bedankt Bompa, het ga u goed.

Caroline

... de voorzitter

Geachte familie van Jef,
Geachte aanwezigen,

Een van de vele wijsheden die Le Petit Prince van Antoine de Saint-Exupéry ons heeft toegefluisterd is deze: **alleen met het hart kan je goed zien**. Vandaag is onze blik ernstig vertroebeld want uw hart, ons aller hart, zit zo vol verdriet. Jozef Roobaert, de echtgenoot, vader, grootvader en overgrootvader, heeft zijn gezin en familie moeten verlaten. Menige onder u hebben hun gemoedelijke buurman verloren, hun zondagse kaartvriend, de wandelaar die dag na dag, jaar na jaar, het dorp doorkruiste, iedereen kende en groette, naar wie men uitkeek als naar de vertrouwde boodschapper van goed nieuws en dorpse gezelligheid.

Is hij vandaag uit onze ogen verdwenen, in ons hart blijft zijn beeld haarscherp bewaard. En met dat levendige beeld voor ogen nemen we hier afscheid van hem. Namens het bestuur en de leden van het Kesterse **OKRA-trefpunt**, waarvan de meeste hier wensten aanwezig te zijn, bied ik de familie en elkeen hier present, ons warm medeleven aan. Jef was niet het meest fervente OKRA-lid, want grote ledenvergaderingen, hoe hartverwarmend ook voor velen, waren niet de max voor hem. Werd er gefeest, met muziek bovendien, dan was hij er wel, én met Gilberte alleszins. Soms zelfs zorgde hij zelf voor die muziek, met zijn accordeon, zijn eerste muzikale liefde, en dit in gezelschap van een handvol medemuzikanten, ons zogenoemde Klein Muziekske. Hoe vaak zijn ze in dat verband niet gezellige namiddagen gaan bezorgen in de rusthuizen in de buurt, waar aldus, voor even, de oude deuntjes in het verstilde en verglijdend leven weer jeugd en lente brachten. In het hart van velen was er dankbaarheid, in het onze blijvende dank en bewondering.

U hoorde reeds hoe zij die Jef bestempelde als de ‘jeugd’ van onze harmonie, hun voorbeeld en mentor, de peetvader, ieders bompa, hem hebben gegroet en geëerd. Ook namens het bestuur, de dirigent, alle muzikanten en oud-muzikanten, alle leden van de grote fanfarefamilie, wil ik nogmaals ons dankbaar medeleven betuigen. Zowat 175 jaar reeds bestaat onze muziekmaatschappij, die we samen met Jef steeds graag de **Koninklijke Fanfare Sint-Martinus** blijven noemen. De jongste 75 jaar daarvan heeft Jef echt beleefd. Bezitten we geen geordend archief van al die jaren, dan erven we van hem zoveel levendige getuigenissen, levensechter dan wat geschriften kunnen vertellen. Met ons contactblad *Naklanken* mochten we deels vasthouden wat hij ons, met scherp geheugen, heerlijke details, Jefiaanse humor en pittige gezegden, heeft geschonken. We leerden zijn jeugdijaren kennen, zijn enthousiaste en vastberaden, en bovendien hoge muzikale opleiding als accordeonist, menigmaal nationaal gelauwerd. Het accordeon, later door de trombone aangevuld, zou trouwens blijvend en vingervlug een voorname plaats in zijn muzikale gewoonten behouden. Hij vertelde over de opleiding van jonge muzikanten driekwart eeuw geleden, over de traditionele momenten van het fanfareleven, de processies, de concerten, de eetfestijnen, over vriendschappen omwille van de muziek, over de collegialiteit tussen de fanfares uit de buurt, hoe ze samen optrokken naar concertdagen, hoe ze mekaar versterking boden bij feesten of rouwen. Honderden keren heeft Jef onder het gewelf van deze kerk gemusiceerd, in de zijbeuk of in het hoogkoor. Men vergeet het soms: muziek hoort Ons Heer duidelijker dan een stil gepreveld gebed. Daarom alleen al zijn muzikanten zoals Jef zo gewenst bij kerkelijke vieringen!

Hij vertelde over het verleden, meestal op vraag van de jongeren, maar hij was vooral bezig met het bestendige heden. De komst van zoveel jeugd naar zijn harmonie, vervulde hem met vreugde en gemeente fierheid. Hij zag voor haar een heldere toekomst, voor jaren in geschoolde handen. De hoge bijdrage van zijn eigen nakroost was hem een beloftevolle garantie. Zo graag hadden we hem in de lente van 2020 dat grote huldemoment gegund van een unieke albasten jubileum van 75 jaar onafgebroken lidmaatschap als spelend muzikant. Hij die jarenlang als eerste naar de repetities kwam, en ze, volgens geloofwaardige getuigen, vaak als laatste verliet, zal niettemin blijven leven in het hart van zijn harmonie, tot al die jeugd van vandaag zijn gezegende leeftijd heeft bereikt.

© Suzanne Declercq

© Rudy Boon

Maar mag ik ook getuigen dat **Kester** vandaag in rouw is? Niet alleen een OKRA-lid is met hem gestorven, niet alleen een oerdegelijke en trouwe muzikant, maar ook een dorpsfiguur zoals Kester er maar weinig telt. Door zijn beroep ontmoette hij iedereen in zijn dorp en in de ruime omgeving, en iedereen waardeerde hem als mens. Door zijn ruim erkende belangstelling voor kunst, de muziek in het algemeen, de schilderkunst in het bijzonder, werden verfijnde toetsen op zijn naam gelegd. Voor archeologie, voor de geschiedenis van dorp en land, voor al wat motor was, tot de oldtimers toe, had hij oog en oor. Hij wist waarover hij praatte, wanneer hij een dezer schuifjes bij gelegenheid opentrok. Hij was, hij is, een grote figuur in dit dorp. Graag zullen we hem blijven begroeten als Jozef Roobaert. Wanneer het om zijn dorpse verhalen of gezellige herinneringen zal gaan, zal hij wel als Jef worden vernoemd.

Een aloud gezegde waarschuwt ons geen goud te leggen op de vleugels van de vogel, want misschien zal hij niet meer kunnen vliegen. Jozef Roobaert, beste Jef, van nature waren uw vleugels al goudkleurig en een nieuwe laag was echt niet nodig. Bovendien, uw vlucht willen we niet hinderen. Integendeel, in deze Paastijd, de tijd van heropstanding en nieuw leven geschonken aan al wie gelooft, mag u uw vleugels uitslaan en uw nieuw bestaan bereiken, ginds aan de overkant. Daarom begeleiden wij u straks een laatste keer, naar uw aardse rustplaats, niet met droeve tonen, maar met blijde en warme muziek, met oneindige waardering voor wie u was, met alle vormen van de dankbaarheid die hier vandaag in zovele harten leeft en blijven leven zal.

Le Petit Prince had toch gelijk: wij hebben vooral met ons hart naar u gekeken en we hebben een grote vriend gezien. Dag Jef!

Willy

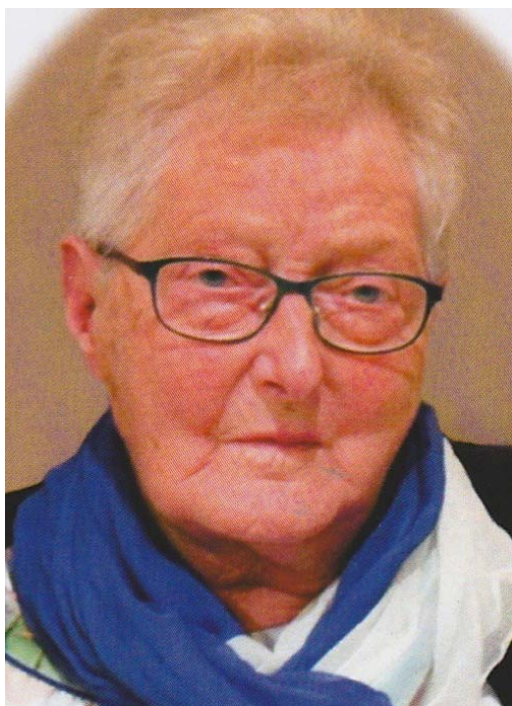
© Rudy Boon

© Rudy Boon

Uit de fanfarefamilie...

Nog meer afscheid nemen...

Op zaterdag 2 februari 2019 overleed te Aalst in het O.L.Vrouwziekenhuis **Godelieve Deleener**, weduwe van Etienne Van Sinay, wonende te Kester, Bruneastraat 69. Op 9 februari kreeg zij haar uitvaart, door zeer velen begeleid. Zij was geboren te Herfelingen op 15 juni 1932, maar was met hart en ziel met Kester vergroeid. Via alle geledingen van het dorpse leven werden ze erbij betrokken. Voor onze harmonie waren Etienne en Godelieve, samen met hun kroost, unieke steunpilaren. Mogen zij beide herenigd zijn en verder leven in de vrede en de vreugde van de Heer, zoals zij het zelf hebben gewenst.

Graag sluiten we ons aan bij die wens.

Op zaterdag 2 maart is, plots en totaal onverwacht **Julienne Dubois** in haar huis overleden. Zij was te Pepingen geboren op 20 februari 1935 en woonde sinds lang te Kester, Zwaantje 31, waar zij in 1984 reeds haar echtgenoot Jean Smismans verloor. Haar uitvaart had plaats te Pepingen op 9 maart 2019. Van onze fanfare was zij een vurige fan. Geen gelegenheid liet zij onbenut om onze muzikanten te steunen. Telkens was ze present, zoals recent nog bij het eetfestijn, ongeacht haar moeilijke stap. Steeds was er haar enthousiaste lach, de directe waardering, de trouwe steun. Haar afscheid lijkt nog steeds onecht, zo nabij was ze bij velen. Onze harmonie zal haar aandenken koesteren, met zeer warme waardering en dankbaarheid.

Geboren te Pamel op 2 november 1925 is **Fideline Segers**, weduwe van Albert Minner († 2014), aldaar zachtjes overleden op 21 maart 2019. Op dinsdag 26 maart is zij in de Sint-Apolloniakerk te Roosdaal-Ledeberg ten uitvaart gedragen. Als meter van medemuzikant Elke Minner was zij, sinds jaren, trouwe concertbezoeker en enthousiaste fan van Kester en onze harmonie. Zij leefde “hoopvol, in zovele goeie dingen” zegt haar rouwbrief. Bestuur en muzikanten wensen haar dat haar hoop worde ingelost en dat aldus haar ganse familie troost moge vinden en vrede bij dit afscheid. Kester blijft haar dankbaar gedenken.

Op zaterdag 6 april 2019 overleed thuis in de vertrouwde familiekring **Romain Fontaine**, echtgenoot van Nicole Van Den Driessche. Romain was te Ninove geboren op 24 juni 1951 en woonde te Kester in de rustige Hollandstraat. Als fervente sportieveling was hij ruim gekend, immer tot een gesprek bereid, warm en optimistisch, tot in de meest moeilijke dagen. Ook onze harmonie kon rekenen op zijn aanhang en steun, jaar na jaar. ‘Gesloopt van al je krachten, bleef je wachten op een betere dag’. Dat beeld van wilskracht en warme levensvreugd dragen wij mee en bewaren we als een dankbare groet. Het weze een troost voor Nicole en de ganse rouwende familie.

Maar ook verwelkomen...

De **geboorte** van een flinke zoon voor **Aurelie Ryckaert** (hobo) en **Jasper Callens** kon nog net genoteerd worden, maar krijgt een volwaardige plaats in het volgende nummer van *Naklanken*. Doch, wensen van voorspoed voor het ganse gezin, zijn er nu al in overvloed!

Uit de agenda

Het lenteconcert

© Gregory Dumont

Op 23 maart 2019 ging onze harmonie **De Fransen toer op** in het vertrouwde Jagershof. Met een stevige bezetting van 36 muzikanten, voor het eerst in afwezigheid van Jef Roobaert, en omringd door reuzegrote vlaggen van België en Frankrijk, bracht ze een avond met heerlijke nummers, muzikaal uiterst verzorgd, hier en daar verrassend, immer meeslepend. Het programma laat nog nagenieten:

A Tribute to Gilbert Becaud (arr. Roland Kernen)
Highlights from Ratatouille van Michael Giacchino (arr. John Moss)
Vive la France (arr. Frank Bernaerts)
Pavane van Gabriel Fauré (arr. Marcel Baars)
Les Misérables (arr. Warren Barker)

Rabbi Jacob van Vladimir Cosma
Cancan van Jacques Offenbach (arr. Willy Hautvast)
Marche des Parachutistes Belges van Pierre Leemans
Carnaval de Paris (arr. Stefan Rabe)

De Heidetocht op de eerste zondag van mei, een traditioneel moment gedragen door de parochie, het Gild van 't Paardenvolk en de Koninklijke Fanfare Sint-Martinus, kon dit jaar niet plaatsvinden op de heide omwille van het dreigende weer, winderig, kil en koud. De eucharistieviering, opgeluisterd door onze muzikanten, werd dan maar in de Sint-Martinuskerk gehouden. Hopen we maar op lenteweer voor volgend jaar?

Op de agenda

Kermis en processie

16 juni nadert. Ook deze eeuwenoude traditie willen en zullen we in stand houden. Op die dag kleurt de ochtend al muzikaal, wanneer de harmonie de Paardenprocessie om kwart over zes uitgeleide doet. De tocht langs de grenzen van het oude Kestergewoud brengt jaarlijks veel ruiters en bedevaarders te been voor ruim 15 km genieten van het landschap van Kester, Herfelingen en Oetingen.

Wanneer de '**kleine processie**', kleurrijk en jeugdig, de Drievuldigheidsprocessie tegemoet gaat, is het dorp al volop in kermisstemming. Straks zullen ze met velen de lange stoet verwelkomen, de zegen van het H. Sacrament ontvangen, en genieten van de vertrouwde processiemarchen van alweer de eigen muzikanten. Zo was het al in 1846, en hopelijk blijft het zo nog lang.

Hachiko's Mooiste

Reeds 25 jaar bestaat Hachiko, een organisatie die geleidehonden opleidt. Op **18 augustus 2019** is zij te gast te Gooik aan de Koornmolen, om vandaar een fiets- en biketocht te starten in het kader van hun zilveren jubileum, een viering gespreid van 2 tot 25 augustus, met eindfestiviteit te Merelbeke. Te Gooik zouden onze muzikanten hun 'steentje' bijdragen en aldus een zeer goed doel klankvol ondersteunen. Details rond dit evenement zullen door de gemeente ruim verspreid worden. Maar men notere nu al de datum!

Jaarmarkt te Gooik en Buurtfeest Patattestraat

Voor de inwoners van Patattestraat/Mierenberg/Schoonscheenstraat is **7 september 2019** de jaarlijkse ontmoetingsdag bij uitstek. Onze muzikanten zijn er graag bij om te vieren.

Stilaan wordt het een vaste datum van optreden voor onze harmonie, de **Gooikse jaarmarkt**. Dit jaar wordt de afspraak gemaakt voor **zaterdag 28 september 2019**. De muzikanten houden alvast de datum vrij, zodat zij op het podium hun jongste nummers ten beste kunnen geven voor het publiek dat, ook een vaste gewoonte, in het zonnetje zit te genieten...

Het Eetfestijn, 't Eten van 't muziek...

De data zijn al gekend, en bij menigeen al maanden geleden in de agenda vetjes genoteerd: **op zaterdag 26 en zondag 27 oktober 2019** worden allen uitgenodigd in het Jagershof voor een smaakvol rendez-vous. **Noteer het nog eens: 26 en 27 oktober 2019 in het Jagershof!**

Alvast ook bedankt... al wie steunt en sponsort!

De subsidiërende overheden: **Provincie Vlaams-Brabant en Gemeente Gooik**
 De **parochie Sint-Martinus Kester, het Gild van het Paardenvolk en OKRA-Kester - Michel Doomst**, burgemeester - **Simon De Boeck**, eerste schepen, Bruneaustraat 42, Kester (0494 81 30 62) - **Magda Deridder-Hendrickx** – Blankenberge - **Inge Jacobs - Kester Luc Gladiné**, gewezen dirigent, Raoul Merckxstraat 31, 1755 Kester
De Knijf Drukkerij – Gooik, Edingsesteenweg 51 (02/532 44 37)
Bloemen 't Heideroosje – Leerbeek, Edingsesteenweg 181 (02/532 12 86)
Remitrans – Internationaal transport – Molenstraat 14, Kester (054/31 77 90)
Garage-Carrosserie P. Christiaens – Leerbeek, Ninoofsesteenweg 105A (02/582 99 57)
A.D. Delhaize (Julien en Greta Schelck) – Edingsesteenweg 70, Gooik
n.v. Olympia – Herfelingen, Steenweg naar Asse 183 (054/56 64 23)
KBC-Bank Gooik-Leerbeek – 1755 Leerbeek, Edingsesteenweg 206 (02/531 11 00)
Peter Minnaert – schilderwerken, Bogaarden, Terheugenstraat 17 (02/356 03 00)
ALU-PVC Bellemans – Kester, Edingsesteenweg 315 (054/566505 – 054/568315)
Algemene Dakwerken VCS-De Gieter, Kester, Bruneaustraat 15 (0477/910445)
4 You (Kris Defrère) – 4youliedekerke.com – Stationsstraat 67, Liedekerke (053/682226)
M. Consult, Pure Wine – Guido Van Belle, Kesterweg 10, 1755 Kester (0478/210415)
Pierre Van Schepdael – Hollandstraat 10, 1755 Kester
Eva en Bruno Janssens – Stoffels, Raoul Merckxstraat 1, 1755 Kester
Michel Juwet, Patattestraat 21, 1755 Kester - **Rufin Minner**, 1760 Roosdaal
Dr. Peter Boeykens – 1755 Kester - **Jos Walravens** – Molenstraat 33, 1755 Kester
Herman en Rosita Dewit – Molenstraat 62, 1755 Kester
Nicolas Vankeerberghen – Kasteelbrakelsesteenweg 437, 1502 Lembeek
bvba Vanden Daele – metaalbewerking, Kester, Zwaantje 37 (02/356 77 86)
Optiek Claes – Gooik, Edingsesteenweg 121C (02/532 15 81)
Apotheek Peggy De Pril – Kester, Edingsesteenweg 268 (054/56 76 67)
Verzekeringkantoor Solange Limbourg – Herne, Centrum 21 (02/396 20 21)
Veterinair Quadrant – Herfelingen, Steenweg naar Asse 144 (054/56 80 31)
Atelier Marleen (Marleen Van Hoegaerden) – Kester, Bruneaustraat 16 (0479/59 91 35)
CARBOO (Jelle Boon) – Kester, Bruneaustraat 16 (0472/94 77 41)
Jos De Geyter – tuinonderhoud...- Kester, Patattestraat 46A (054/246473)
Café-Feestzaal Jagershof – Kester, Bruneaustraat 36 (054/50 41 31)
Uitvaartverzorging Heymans, Edingsesteenweg 349, 1755 Kester (02/331 39 45)
Hoeve van het Waterblok, (familie Dekens) – Kester, Peeverstraat 16 (054/56 60 33)
Gilbert Van de Ville - Kester, Bruneaustraat 6
Bvba Cochez – binnenhuisinrichting, Kester, Edingsesteenweg 301 (054/56 82 58)
Bakkerij Vansnick - Herfelingen, Sint-Niklaasstraat 11 (054/56 62 32)
Slagerij De Vits Traiteur - Leerbeek, Brusselstraat 10 (02/532 52 23)
't Kippenhof – Gooik, Ninoofsesteenweg 53 (054/56 73 27)

en alle gulle sponsors, ook zij die wensen **anoniem** te blijven, **alle steunende leden** en de vele **abonnees** van onze **Naklanken**, samen meer dan 300 gezinnen!

Wij vergeten evenmin in onze dank te betrekken zij die steeds bereid zijn hun handen uit de mouwen te steken telkens de fanfare beroep doet op hun kracht, hun ervaring of hun goede raad. Onmisbaar zijn jullie allemaal! Bedankt iedereen!

De laatste tocht

© Rudy Boon

Zegenend begroet door de priester, gevolgd door zijn vrouw en kinderen, hartelijk omringd door vele vrienden, buren en kennissen, en begeleid door warme welkomtonen van de muzikanten van de harmonies van Kester en Herfelingen, begint Jef hier aan zijn laatste tocht, richting de altaartafel, naar waar de nog jonge Paaskaars haar licht van hoop en blijvend leven speciaal voor hem laat stralen.